

Kobberpotter, men Enhver, som kender Forholdene, vil vistnok vide, at man ikke løber omkring paa Landet med den Slags Varer i Haanden; tværtimod, de blive førte omkring paa sværtbelskede Vogne. Man forestiller sig Sagen ganske anderledes, end den i Virkeligheden forholder sig; thi, for at jeg skal bruge den ærede Ministers Udtryk, det er ikke Kobberpotter, der er Tale om, at man hører omkring med; Kobberspørerne høre ikke omkring med saadanne smaa Kobbergjenstande, tværtimod de Varer, de høre omkring med, ere større Kjedler. Jeg har her liggende for mig en Skrivelse, som oplyser det virkelige Forhold; den har været tilstillet det for 3 Aar siden nedsatte Udvalg angaaende denne Sag fra Cieren af Haraldskjær Kobberfabrik, hvilken Fabrik driver det i det Store og udmærket godt, og jeg skal med den ærede Formænds Tilladelse oplæse et Stykke deraf; det hedder saaledes: „For at bestemme, om og hvorvidt den paaanførte Husseerret hører Kobbersmedene, maa klart foreligge med hvilke Varer udøves Husseerretten? Ved at benytte Ordet „Kobberspører“ — Almenen bruger det vistnok rigtigere Udtryk „Kjedelfører“ — synes den Tanke i Forhandlingerne bragt, at de Varer, som omsøres, væsentlig bestaae af Gjenstande, som henhøre til Kobbersmedarbejde. Dette er urigtigt! Kobbervarerne udgjøre den mindre Deel, og bestaae hovedsaglig i større Kjedler, der særlig egne sig for Fabrikarbejde, og det Væsentligste for Omsørselen er Messingkjedler — indpakkede i hinanden efter Størrelsen, hvorved Vognen rummer et ikke lidet Antal og et større Udvalg — tilligemed andre, og samtlige med Fabrikstempel forsynede, Messingvarer; og i hele Kongeriget er ikke nogen Kobbersmed, som forarbejder eller kan forarbejde nye Kjedler af dette Metal. Denne Kjendsgjerning, som jeg maa bede vel bemærket, stiller Kobbersmedenes Andragende heelt forskjelligt fra hvad de have søgt at fremstille, og klarlig bør dog heraf fremgaae, at en Ophævelse af Husseerretten kun lidet vilde baade Kobbersmedene, efter som da rimeligviis Messing Kjedler og Varer ville blive Gjenstand for Kjøbmandshandelen, fra udenlandske som indenlandske Fabrikker.“

See, saaledes stiller Sagen sig i Virkeligheden; det er ikke Smaating, som er Gjenstand for Omsørsel af Kobberspørerne, men det er derimod Smaating, som er Gjenstand for Omsørselse af Kobbersmedene. Man maa ikke troe, at Kobbersmedene sidde i Kjøbstæderne og udsælge deres Varer, nei, de søge omkring paa Markederne paa de forskjellige Pladser, hvor de kunne sælge dem; det er idetmindste ovre i Sjælland Tilfældet, at flere Kobbersmede forene sig om at leie en Vogn, hvorpaa de høre omkring paa Markederne med deres Arbejder, saavel med mindre Gjenstande som med Kobberkjedler, og det er jo Noget, som er naturligt og ligger i Kobbersmedenes egen Interesse. Den ærede Rigsbogsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) meente, at man vilde kunne ordne Sagen paa en fortreffelig Maade; naar man udsatte Lovens Strafftræden til 1866; thi da, siger han, vilde Kobbersmedene have de 4 Aar fra 1862 til 1866 til at kunne etablere sig paa forskjellige Steder paa Landet, hvor der maatte være Trang til Kobbersmede; men troer man da, at en Kobbersmed vil kunne finde Erhverv ved at nedsette sig paa Landet? Nei, paa ingen Maade; selv om han nedsatte sig i en meget folkelig Egn, langt fra en Kjøbstad, saa vilde han, vel at mærke naar han var indskrænket til at sælge sine Varer i sit Hjem, ikke kunne finde sit Erhverv der som Kobbersmed, med mindre han fik Lov til at drage videre ud med sine Varer. Det er meget muligt, at Forholdet paa Derne stiller sig noget anderledes, idet Kjøbstæderne der ligge nær ved hinanden, og det er muligt, at det er en Følge af Forholdene der, at den ærede Rigsbogsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har taget sig Sagen saa heftig; han kender nu Forholdet paa Derne, men i den større Provinds Sjælland, som jeg ikke troer, at han kender synberlig til, og hvor Kjøbstæderne ligge mere spredte fra hinanden, forekommer det mig meget hensigtsmæssigt og nyttigt, at en sliq Omsørsel af Kobbervarer finder Sted. Jeg er overbevist om, at de fleste Kobbersmede ville føle sig særdeles tilfredse, hvis de fik Tilladelse til at reise omkring med deres Varer, og det fremgaaer navnlig deraf, at flere Kobbersmede